

„W harmonii ze sobą i światem” (19.09.2011)

Scenariusz zajęć biblioterapeutycznych.

Temat: **O dobrym zachowaniu – na podstawie bajki psychoedukacyjnej „Lekcja dobrych manier”**

Cele terapeutyczno-wychowawcze:

- kształtowanie umiejętności radzenia sobie ze złymi emocjami;
- uświadomienie dzieciom związku przyczynowo-skutkowego między danym zdarzeniem a doznawaniem emocji i pokazanie, jak skutecznie sobie z nimi poradzić;
- ukazywanie wzorów pozytywnego myślenia, nastawionego na działanie;
- wspieranie rozwoju dziecka i wzbogacanie jego wiedzy;
- pomoc w nazwaniu emocji;
- uświadomienie znaczenia właściwych relacji z innymi osobami;
-
- akceptacja swojego wyglądu zewnętrznego;
- kształtowanie tolerancji wobec wyglądu innych ludzi;
- kształtowanie umiejętności dokonywania analizy intencji i motywacji postępowania bohaterów;
- doskonalenie umiejętności właściwego argumentowania swojego zdania;
- kształtowanie umiejętności społecznych - umiejętności kulturalnego zachowania się, zgodnego z akceptowanymi normami;
- rozwijanie empatii, tolerancji i szacunku;
- uwrażliwianie na piękno otaczającej przyrody;
- uczenie się mądrego korzystania z zasobów natury;
- dostrzeganie nieprawidłowości i pomoc w odradzaniu się przyrody;
- rozbudzanie świadomości ekologicznej i podnoszenie jej;
- czynna ochrona przyrody;
- uświadomienie dzieciom, w jaki sposób mogą pomóc osobie będącej w potrzebie;
- kształtowanie poczucia dobrze spełnionego obowiązku i wynikającej z tego satysfakcji;
- budowanie poczucia własnej wartości;
- nauka pozytywnego myślenia;
- zwiększanie wiary we własne możliwości;
- wywołanie pozytywnych uczuć i emocji w kontaktach z rówieśnikami;
- integracja grupy.

Techniki:

- rundka
- zabawa
- taniec
- „burza mózgów”
- dyskusja kierowana

- dyskusja swobodna
- pogadanka
- drama.

Pomoce dydaktyczne:

- tekst bajki psychoedukacyjnej Wiesławy Kaniasty „*Lekcja dobrych manier*”
- karty pracy
-
- magnetofon
- płyta CD z nagraniem utworem „*Podaj rękę partnerowi*”
- książka Bruno Fererro „*Historie*”
- *arkusz szarego papieru*
- *mazaki.*

Przebieg zajęć:

I. Powitanie

1. „Podaj rękę partnerowi”

Zabawa ze śpiewem i tańcem w parach (załącznik nr 1)

II. Zabawa wstępna

1. Lustro

Dzieci ustawiają się parami. Jedno z nich jest lustrem, które powtarza gesty drugiej osoby wykonywane zgodnie z poleceniem nauczyciela.

2. Głupie kroki

Dzieci chodzą po sali, stawiając najbardziej niedorzeczne kroki. Można wprowadzić naśladowanie najbardziej śmiesznego chodu.

III. Praca właściwa w oparciu o treść bajki

1. Zapoznanie z treścią 1. części bajki („Żyli kiedyś...rzeczywiście dość”)

2. Dyskusja kierowana w oparciu o wysłuchany fragment:

- Dlaczego wyśmiewano się z trzech przyjaciół?
- Czy wolno się przezywać?
- Jakie powinny być przezwiska, ksywy?

3. Zapoznanie z treścią 2. części bajki („Pewnego...rozszczepione języki”)

4. Jak wydostać z chaty małą dziewczynkę? – scenki.

Uczniowie przedstawiają plan, a następnie demonstrują ruchem wydostanie dziewczynki z domku.

5. Zapoznanie z treścią 3. części bajki (*„Wreszcie mały Ludwik...Chichotała zadowolona”*)
6. *Jak zatkać dziurawą łódź nie mając żadnych narzędzi – „burza mózgów”*
7. Zapoznanie z treścią 4. części bajki (*„Ale mały Ludwik...ucieszyła się czarownica”*)
8. *Jak znaleźć drogę w gęstej mgle – „burza mózgów”*
9. Zapoznanie z treścią 5. części bajki (*„Ale wysoki Piotr...i łódź zatrzymała się”*)
10. *Co zrobią teraz przyjaciele, aby dostać się na brzeg – „burza mózgów”*
11. Zapoznanie z 6. częścią bajki (*„Wtedy silny Marek...po ulicach miasta”*)
12. *Co uratowało uciekinierom życie? - dyskusja*
13. *Dyskusja kierowana*
 - *Jacy byli chłopcy? (cechy charakteru i wygląd)*
 - *O jakim wyglądzie marzycie?*
 - *Czy wygląd jest źródłem waszych zmartwień i cierpień?*
 - *Czy należy bardzo zwracać uwagę na wygląd?*
 - *Czy w naszym środowisku zdarzają się drwiny z powodu czyjejś inności?*
 - *Jak ma zareagować ktoś, kto jest wyśmiewany z powodu jakiejś szczególnej cechy?*
 - *W jaki sposób wy możecie pomóc takiej osobie?*

IV. Podsumowanie

1. Rundka

Uczniowie mówią do każdego z kolegów coś miłego kończąc zdanie: *Podoba mi się w tobie ...*

Nauczyciel:

Każdy z nas jest ważny i ma prawo do szacunku i uznania niezależnie od tego, czy jest zbyt wysoki, niski czy za gruby. Wszystkim zależy na wyglądzie zewnętrznym. Każdy chciałby wyglądać jak ulubiony bohater filmowy, aktor czy modelka. Biernie poddajemy się trendom lansowanym przez środki masowego przekazu, które promują piękne twarze i zgrabne sylwetki.

Ale nie tylko wygląd liczy się w życiu. Każdy z nas ma niepowtarzalne cechy charakteru, zdolności i umiejętności, których nie posiadają inni ludzie. Należy umieć wykorzystać własną inność. Historia potwierdza, że jeśli ktoś nie przejmie się zbyt swoją innością - zwycięża, a nawet staje się bohaterem. Nie należy poddawać się. Można zdobyć sobie uznanie i szacunek innych, nawet jeśli mamy zastrzeżenia do swojego wyglądu. Inny wcale nie znaczy gorszy.

Uczniowie ustalają wnioski z zajęć, zapisują je na arkuszu szarego papieru.

Na przykład:

- *Wygląd zewnętrzny jest ważny i należy zwracać na niego uwagę w zakresie schludności, czystości, zadbania.*
- *Na pewne rzeczy w naszym wyglądzie nie mamy wpływu i należy je zaakceptować, a nawet wykorzystywać (np. wysokość).*
- *Nie należy bezkrytycznie poddawać się presji mediów ustalających idealny wygląd.*
- *Ważniejsze jest wnętrze człowieka, niż jego wygląd.*

V. Zakończenie zajęć

1. Iskierka przyjaźni

Wszyscy stoją w kole. Nauczyciel puszcza iskierkę przyjaźni, ściskając rękę osobie stojącej obok. Iskierka wędruje dalej i wraca do prowadzącego zajęcia.

Załącznik nr 1

„Podaj rękę partnerowi”.

Podaj rękę partnerowi, potem podaj drugą.

/ręce są skrzyżowane/

Zrób obrot dookoła, gdy muzyka gra.

/obróć/

Stań na baczność, tupnij nogą, wkoło pokręć głową,

kłaśnij w dłonie i kolana, niech zabawa trwa.

Załącznik nr 1

LEKCJA DOBRYCH MANIER

W poniedziałek, dwaj koledzy, Łukasz i Jarek, którzy byli uczniami klasy piątej, pisali sprawdzian z matematyki. Dzień wcześniej Jarek nocował u Łukasza i zamiast uczyć się, bawili się klockami lego, grali na komputerze i jeździli na deskorolkach po całym osiedlu. Kiedy pani zapisywała na tablicy treść zadań, Łukasz szybko zajrzał do zeszytu, ale trwało to krótko, bo nauczycielka skończyła właśnie pisać. Na rozwiązanie testu mieli całą godzinę lekcyjną. Jarek z ośmiu zadań rozwiązał tylko dwa i, na dodatek, nie wiedział, czy dobrze. Łukasz zaś pukał się ciągle długopisem po głowie jakby myślał, że to mu pomoże odtworzyć szczątkowe informacje. Wszyscy uczniowie oddali kartki, a koledzy siedzieli bezradnie w ławce. Gdy z niechęcią podali pani prace, nauczycielka popatrzyła na nich i powiedziała:

- *Oj, chłopcy, chłopcy...* - po czym wzięła klucz i wyszła z sali.

Następnego dnia nauczycielka oddała sprawdziany. Niestety, Łukasz i Jarek po raz kolejny otrzymali jedynkę. Niezadowoleni chłopcy umówili się, że zaraz po lekcjach spotkają się w parku, gdzie dla odreagowania szkolnego niepowodzenia, będą szaleć na deskorolkach.

Park znajdował się w samym środku miasta. Był jego ozdobą i miejscem towarzyskich spotkań. Rosły na jego terenie piękne, rzadko spotykane gatunki drzew i krzewów, a uwagę wszystkich przyciągał rozłożysty platan. Chłopcy chcieli pojechać starą trasą, która była zarośnięta przez gałęzie. Wpadali na zarastające drogę konary i pięknie kwitnące krzewy różane, łamali gałęzie dębowe, a dla poprawienia humoru wyrysowali scyzorykiem inicjały swoich

imion, kalecząc korę pięknego platanu.

- *Masz ty krzaku, to za moją jedynekę!* - wrzasnął Łukasz, łamiąc gałąź.

- *A to ode mnie!* - wołał Jarek i kopał brzozę.

Młodzieńcy dopięli swego - utorowali sobie drogę. Nagle zza drzewa, ni stąd ni zowąd, wyszła starsza kobieta. Była ubrana w sukienkę malowaną w kolorowe kwiaty, kapelusz, w który wplecione były gałązki wierzbowe, a jej buty ozdobione były zielonym mchem i fiołkami. Koledzy stali przez chwilę nieruchomo. Postać, którą spostrzegli, wydawała im się dziwaczna, ale zarazem baśniowa.

- *Witam was, mam na imię Róża i opiekuję się tym parkiem od kilku wieków. A wy jak macie na imię?* - uprzejmie spytała kobiecina.

Chłopcy ze strachu nie potrafili przypomnieć sobie imion.

- *Widziałam przed chwilą co zrobiliście* - mówiła dalej Róża.

Sprawiliście ból moim przyjaciółom: drzewom, krzewom i kwiatom, które rosły tu spokojnie, będąc ozdobą tego pięknego parku i mieszkaniem dla ptaków.

- *Czy uważacie, że to, co zrobiliście, było rozsądne?* - powiedziała do nich Róża.

Oni spojrzeli na siebie i ze spuszczonymi głowami odpowiedzieli, że to było bardzo niemądre zachowanie.

- *Tak myślałam... Skoro tak, to posłuchajcie, co mam wam do powiedzenia* - z opanowaniem i spokojem powiedziała do nich.

- *Chodźcie do szkoły, prawda?* - zapytała Róża.

-*Tak.* - nieśmiało odpowiedzieli chłopcy.

- *No, jeżeli tak, to z pewnością mieliście lekcję poświęconą drzewom i innym roślinom. Wiecie jak pożyteczne są wszelkie rośliny, więc pod żadnym pozorem nie wolno ich niszczyć! Jestem przekonana, że wiecie o tym doskonale i dlatego mam dla was prezent, który w każdej sytuacji przypomni wam o tym* - skończyła mówić staruszka.

- *A co to za prezent?* - nieśmiało zapytał Łukasz.

- *To czarodziejskie listki dobrych manier. One wskażą wam, jak postępować w*

swoim życiu. Wykorzystajcie to życie mądrze, bowiem macie je tylko jedno. Bądźcie przykładem dla innych i nie sprawiajcie więcej przykrości ludziom, roślinom i zwierzętom.- uśmiechnęła się Róża i zaraz potem zniknęła.

- Dziękujemy pani za wszystko! Od teraz staniemy się już lepsi!- krzyczeli chłopcy, ale odpowiadało im tylko echo.

Jarek wziął do ręki pięć czarodziejskich listków i głośno odczytał:

- Będę strażnikiem przyrody!

- Będę opiekował się parkiem i dbał o jego piękno!

- Będę radosny, bo wówczas nie zrobię krzywdy nikomu!

- Będę umiał przeproszać za swoje czyny!

- Będę zdobywał coraz większą wiedzę i pożytecznie stosował ją w życiu codziennym!

A wy, jak myślicie, czy chłopcom uda się dotrzymać obiecanego słowa?

Szewczyk Dratewka zadania

Załącznik nr 2

Pszczoły zbierają nektar z kwiatów. Nazwij te kwiaty. Które z nich są pod ochroną?

.....

.....

.....

.....

Załącznik nr 3

Ułóż dwa zdania z rozsypanki wyrazowej. Zacznij od wyrazu napisanego wielką literą.

środowiska	naszym	Ochrona	jest	obowiązkiem.
------------	--------	---------	------	--------------

.....
.....
.....

mają	życia.	prawo	Zwierzęta	do	godnego
------	--------	-------	-----------	----	---------

.....
.....
.....
.